

[Poul Dam.]

at vi havde demonstreret vores stilling ved anden behandling, hvis man i øvrigt kunne acceptere det meste af det. Men netop nu, hvor man klager over en overophedning i økonomien, er det nødvendigt at fastslå, at netop vores militærprogram er et af de punkter, hvor regeringen kunne sætte ind, hvis den virkelig for alvor mener, hvad den siger om en nedskæring af aktiviteten. Ja, det er klart, at regeringens og for så vidt også socialdemokratiets maniske fastholden ved sit militærprogram vil gøre det umuligt at få investeringerne skåret ned, men indkaldelserne? Vi har et betydeligt antal personer, som kunne gøre en nyttig og værdifuld indsats i arbejdslivet, beskæftiget aldeles nytteøst i militæret. Vi kunne klare en række økonomiske problemer, både en besparelse på offentlige budgetter og en forøgelse af produktionen, ved i denne situation at nedskære indkaldelserne ganske væsentligt. Vi kunne magelig få halvdelen af militærudgifterne væk på denne måde, og det ville være ikke alene en besparelse her, men en samfundsmæssig indtægt, fordi der ville komme en produktiv arbejdsstyrke ud i samfundet.

Hvis vores dagsordensforslag skulle blive nedstemt — og det er der vel noget der tyder på — kan vi ikke stemme for finanslovsforslaget, men agter at stemme imod.

Sigsgaard: Jeg kan først meddele, at vi som sidste år vil stemme imod finanslovsforslaget.

Men jeg har yderligere nogle bemærkninger. Vi har tidligere på dagen haft en lille diskussion om byrdefordelingen mellem kommunerne og mellem stat og kommune, og jeg glædede mig over fru Grethe Philips bemærkning om, at nu ville man tage det problem grundigt op, og udtrykte håbet om, at man også ville tage de mere radikale forslag til en retfærdig byrdefordeling op til behandling. Jeg nævnte et forslag, som jeg selv har skitseret under byrdefordelingsdebatten, og understregede, at dette forslag havde den fordel fremfor et andet forslag, som er fremsat af SF, at det opretholder og forøger kommunernes selvstændighed. Alligevel — og fru Grethe Philip hørte udmærket efter, lagde jeg mærke til, da jeg sagde det — alligevel sagde fru Grethe Philip her

fra talerstolen, at det kunne hun slet ikke gå ind for, for hun gik ikke ind for, at kommunerne skulle have deres frihed eller selvstændighed beskåret. Den bliver netop udvidet ved vores forslag, og jeg håber, når jeg nu har understreget det endnu en gang, at vi får en grundigere behandling i udvalget end som så, at man lige — jeg har ikke tid til at skitsere forslaget her i dag — kigger det igennem fra den byrdefordelingsdebat, vi havde dengang, hvor det står ganske klart beskrevet. Jeg er selvfølgelig villig til at uddybe det, hvis det er nødvendigt, men jeg håber altså, at vi i hvert fald ikke får det affejet på nogle forkerte præmisser som dem, fru Grethe Philip lagde til grund, da hun talte før.

I mit første indlæg stillede jeg finansministeren et par spørgsmål omkring beskattningen og opfordrede ham til at gennemføre skattelettelser for de mindre indkomster, efter at det nu har vist sig, at kasseoverskuddet bliver væsentlig større, end finansministeren regnede med bare for nogle uger siden. Jeg fik intet svar på, hvad jeg dér sagde, og så kunne man måske fortolke det således, at finansministeren ikke vil overveje sådanne skattelettelser. For nogle uger siden, som sagt, sagde finansministeren, at det ikke var forsvarligt at gennemføre skattelettelser; kasseoverskuddet var på 1.500 mill. kr., og sådan som økonomien stod, var det ikke forsvarligt. Nu er kasseoverskuddet altså væsentlig større, og så kan man jo spørge, om det virkelig ikke har givet ministeren anledning til at ændre sin vurdering. Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig om, at mindre skatteydere er meget hårdt ramt i dag. Fru Grethe Philip har jo beskrevet det meget overbevisende her. Hun sagde bl. a., hvis jeg hørte rigtigt, at på visse arbejdspladser skylder hele 40 pct. af de ansatte skat. Det er jo et tydeligt tegn på, at kildeskatten med den høje udskrivningsprocent har ramt meget hårdt, og at den især har ramt lønmodtagere og blandt dem igen særlig de lavere- og de jævntlønnede. Når nu en af regeringsordførerne så stærkt giver udtryk for problemets omfang, så burde ministeren vel gå ind for i hvert fald visse skattelettelser for de hårdest ramte. Jeg gentager derfor mit spørgsmål og håber, at ministeren denne gang vil svare, og må vel så i øvrigt gå ud fra, at fru Grethe